

===== BIBLIOTECA A. R. P. A. =====

Extras din Revista „ROMÂNIA AERIANĂ“

Direcția : ȘTEFAN TĂTĂRESCU, Deputat

243641

Paseri
Fantastice

BCU Cluj / Central ^{pe} University Library Cluj

albastrul cerului

de M. S. REGINA MARIA

1928

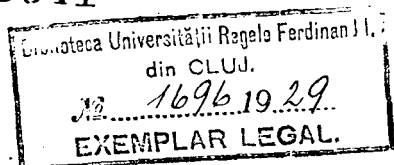
:: ATELIERELE GRAFICE ALE ZIARULUI ::

„UNIVERSUL” SOCIETATE ANONIMA

BUCUREȘTI

BCU Cluj / Central University Library Cluj

243641

PASERI FANTASTICE PE ALBASTRUL CERULUI

de M. S. REGINA MARIA

Minunat lucru mai este cucerirea cerului! Să poți întinde aripi mari și să te avâți departe deasupra pământului — ca niște gigantice, fantastice paseri fermecate — cu impresia de fără limită și în viteză și în distanță!

Două lumi: una jos și una sus. Cea de sus fără drumuri și frontieră, străbătută numai de mintea omului, energia și curajul lui, devenit cuceritorul aerului.

Aripi mari, liniștite, neobosite dar prea sus să poată arunca o umbră peste munți, lacuri, codri, plaiuri și orașe, întinse toate ca o hartă pe pământ. Aripi mari ce zboară chiar peste oceanul fără cărări și numai ochii albaștrii ai unui tânăr ce privește prin nori și furtună, ceață și spațiu, singur de tot, ca un vultur, deschide calea.

Aripi fantastice pe albastrul cerului. Ridicăm capul fiindcă le auzim venind cu un sunet straniu, iată-le! Punem mâna strașină la ochi ca să le putem urmări zborul cu neliniște și admirație, iar

inimile ne bat. De ce ne bat inimile așa de tare ? Este teama pentru aceste paseri, sau e sgomoni ce-l fac, care ne amintește ceva ? amintește...

Un fior trece prin noi, un frig pare că ne-a cuprins inimile, ce ne amintim ? Imagini, sunete, sânge, agonie, țipete de moarte, și peste orașul plin de soare, aripi gigantice, fantastice, aripi albe ca zăpada pe albastrul cerului !

Un gând ne străbate pe loc, atotputernic și fără răspuns. Dece oare omul trebuie să trăiască, să inventeze, să clădească și să distrugă ; să se bucure și să sufere ; să râdă și să plângă ; să fie bun și rău, blând și aspru să agonisească și să risipească... Dece trebuia ca tocmai creierul lui să conceapă visuri atât de vaste și de ce trebuie să le îngroape întotdeauna în sânge ?

Și totuși ridicăm capul și privim aceste păseri titanice ce zboară, ce zboară pe albastrul nemărginit — ce zboară în înaltul cerului și din înălțimi se uită la frumosul dar plin de suferinți pământ al nostru ; ce zboară... din țară în țară, peste munții cei înalți, prin nori, cu impresia că luna și stelele nu sunt așa departe.

În toate țările civilizația ia proporții ce cresc mereu, cu noi invenții, îmbunătățiri și tipuri noi, căci mintea omului nu poate sta locului.

Ca una ce iubeste omenirea și tot ce e frumos, ac una ce iubeste pacea, mă cutremur, când mă gândesc ce vor însemna aceste paseri în viitorul război. Instinctiv, îmi fac cruce și buzele zic : „Dă Doamne, să nu fiu din această lume, ca să văd viitorul război“.

Aripi pe albastrul cerului.... da ! ca soli, ca ex-

ploratori, ca rapizi aducători de vești bune, de ajutor, ca deschizători de căi noi către alte lumi, ajungând până la cel mai îndepărtat colț al pământului, dar nu ca aducători de moarte, nu ca distrugători. „O Doamnă nu mă lăsa să văd aceasta“.

Dar ca Regină un alt gând mă preocupă că noi nu trebuie să rămânem în urma celorlalte națiuni în efortul de a cuceri aerul. În timp de pace și de război, TREBUIE ca și noi să ne întindem aripile înfruntând orice ne-ar cere soarta.

Deci, să ne dăm bine seama cu toții de adevărul că aviația a devenit unul din factorii principali ai lumii moderne; un factor de care trebuie să ținem socoteală, să-l urmărim și să-l obținem cu toată râvna — Trebuie să ajutăm, să ajutăm cu vorba și cu fapta, așa fel încât să nu ațipim, nebagând în seamă marile, minunatele și în același timp grozavele realități ale timpului în care trăim.

Inițiativa luată — de un adevărat și prevăzător patriotism, ca fiecare județ să dea un aeroplan națiunii, a fost o frumoasă inspirație, un practic început al marelui opere ce trebuie implinită, care nu trebuie amânată, amăgindu-ne cu visuri deșarte de siguranță.

Trebue să fim deopotrivă de pregătiți ca acei ce sunt la răsărit și apus de noi, la miază-zi și miază-noapte.

Paseri gigantice, fantastice, paseri fermecate... să ni le procurăm în număr cât mai mare și de tip modern, încât albastrul, galbenul și roșul nostru să plutească peste tot, alături de celelalte culori, cari acum vârghează cerul în toate senzurile.

Pentru mai bine sau mai rău? Nu pot spune...

Omul a cucerit aerul; împreună cu restul ome-
nirii să ne întindem aripile și să ne ridicăm în
văzduh, căci niciodată nu vom mai reveni la timpul
acela — pe care poate într'o zi îl vom regreta —
când numai ploaia, zăpada și fulgerul Domnului
cădea din ceruri pe pământ.

Chari

BCU Cluj / Central University Library Cluj

